

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 684 din 15.09.2021

Dosar nr.: 561/2021

Petiția nr.: 5056/05.07.2021

Petent:

Reclamați: Biserica Ortodoxă Română, Episcopia Ortodoxă Sârbă de Timișoara, Biserica Romano-Catolică, Biserica Română Unită cu Roma, Greco-Catolică, Arhiepiscopia Bisericii Armene, Biserica Ortodoxă de Rit Vechi din România, Biserica Reformată din România, Biserica Evanghelică C.A. din România, Biserica Evanghelică Lutherană din România, Biserica Unitariană Maghiară, Cultul Creștin Baptist – Uniunea Bisericilor Creștine Baptiste din România, Biserica Creștină După Evanghelie din România, Biserica Evanghelică Română, Cultul Creștin Penticostal – Biserica lui Dumnezeu Apostolică din România, Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea din România, Federația Comunităților Evreiești din România – Cultul Mozaic, Cultul Musulman, Organizația Religioasă “Martorii lui Iehova”

Obiect: petentul reclamă faptul că în cadrul cultelor religioase femeile nu pot fi preoți

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

1.

Numele, domiciliul, reședința sau sediul părții reclamate

2. Biserica Ortodoxă Română,
3. Episcopia Ortodoxă Sârbă de Timișoara,
4. Biserica Romano-Catolică,
5. Biserica Română Unită cu Roma, Greco-Catolică,
6. Arhiepiscopia Bisericii Armene,
7. Biserica Ortodoxă de Rit Vechi din România,
8. Biserica Reformată din România,
9. Biserica Evanghelică C.A. din România,
10. Biserica Evanghelică Lutherană din România,
11. Biserica Unitariană Maghiară,
12. Cultul Creștin Baptist – Uniunea Bisericilor Creștine Baptiste din România,
13. Biserica Creștină După Evanghelie din România,
14. Biserica Evanghelică Română,
15. Cultul Creștin Penticostal – Biserica lui Dumnezeu Apostolică din România,
16. Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea din România,
17. Federația Comunităților Evreiești din România – Cultul Mozaic,

18.Cultul Musulman,

19.Organizația Religioasă “Martorii lui Iehova”

II. Citarea părților

20. Prin adresa nr. 5056/05.08.2021 transmisă petentului a fost invocată din oficiu **excepția lipsei calității procesuale active** având în vedere că potrivit art. 5 din Procedura de soluționare a petițiilor și sesizărilor, publicată în Monitorul Oficial nr. 348 din 6 mai 2008, “petentul este persoana care se consideră discriminată și sesizează Consiliul cu privire la săvârșirea faptei de discriminare împotriva sa”, iar potrivit art. 7 alin. 1 din Procedura de soluționare a petițiilor și sesizărilor, publicată în Monitorul Oficial nr. 348 din 6 mai 2008 “persoana interesată este fie persoana care se consideră discriminată și sesizează Consiliul cu privire la săvârșirea faptei de discriminare împotriva sa, fie una dintre persoanele prevăzute la art. 8, alin. 1 și 2 sau alte persoane care au un interes legitim în combaterea discriminării și reprezintă o persoană, un grup de persoane sau o comunitate împotriva căreia s-a săvârșit o faptă de discriminare”. Totodată, i s-a pus în vedere petentului să-și completeze sesizarea cu indicarea **părții reclamate/părților reclamate** în termenul stabilit de Consiliu.

21. Prin adresa nr. 6104/12.08.2021 petentul a indicat ca părți reclamate toate cultele religioase recunoscute oficial în România pe care le și enumeră, iar referitor la excepția lipsei calității procesuale active invocată din oficiu arată următoarele: “Ca credincios, chiar dacă nu sunt direct cățamat sau discriminat, drepturile mele sunt afectate indirect întrucât nu există egalitate în drepturi între femei și bărbați. Nu văd niciun impediment ca femeile să officieze în altarul bisericilor precum bărbații-preot. Este o problemă de interes general, pentru toate femeile, toți bărbații, toate cultele religioase, etc. din România zilelor noastre. Speța nu trebuie să se limiteze la persoana mea”.

22. Prin adresa nr. 6310/23.08.2021 petentul face o completare la petiția sa și adaugă următoarele discriminări:

„a) în biserici, femeile trebuie să stea pe partea stângă și bărbații trebuie să stea pe partea dreaptă;

b) la miruit, trebuie întâi să fie bărbații și după aceea femeile;

c) avem mănăstiri de călugărițe și mănăstiri de călugări”.

23. Având în vedere excepția invocată, citarea părților nu a fost necesară.

III. Susținerile părților conform obiectului dosarului

Susținerile petentului

24. Prin petiția nr. 5056/05.07.2021 petentul precizează următoarele aspecte relevante:

- solicită constatarea faptei de discriminare și aplicarea amenzii contravenționale și obligarea părții reclamate să publice în mass-media un rezumat al hotărârii, motivul petiției fiind că în România cultele religioase nu acceptă, în general, femei-preot, adică femei care să slujească în altarul bisericilor precum bărbații – preot;
- poate să existe doar vreo excepție la cele afirmate anterior;
- această situație este veche de zeci de ani;
- criteriul discriminării este sexul;
- aceasta ar însemna că femeile sunt inutile, că sunt mai prejos decât bărbații, dar este o exagerare. Este cu siguranță o greșală. Pe parcursul timpului, femeile au devenit femei-polițiiste, femei-soldat, femei-cosmonaute, etc. și au pătruns în sporturi precum box-ul, fotbalul, etc., dar ele tot nu pot să slujească în altarul bisericilor ca femei-preot;

- petentul crede că este ultimul bastion unde femeilor nu li se permite accesul și că a venit momentul să înceapă remediarea acestei greșeli.

Sușinerile părților reclamate

IV. Motivarea în fapt și drept

Legislație și principii

25. Conform legislației privind regimul contravențiilor, prin stabilirea contravențiilor se apără valorile sociale care nu sunt ocrotite de legea penală, iar contravenția se constată de agenți constatatori. În principiu, valorile sociale sunt puse în pericol printr-o faptă contravențională, motiv pentru care autoritățile statului, în virtutea rolului lor de a apăra aceste valori, aplică amenzi, iar aceste amenzi intră în bugetul statului. **Ordonanța nr. 137 din 31 august 2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările ulterioare**, (în continuare **O.G. nr. 137/2000**) atribuie Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării (în continuare CNCD) rolul de a constata și de a sancționa o contravenție, însă, în general, în virtutea unei petiții venite de la o persoană care se consideră victimă a discriminării. Practic regimul contravențiilor se combină cu procedura civilă, unde se pune în discuție calitatea procesuală activă, ce constă în identitatea între persoana reclamantului (respectiv petentului în fața CNCD) și cel care este titular al dreptului, reclamantul (petentul) având sarcina de a proba că are un interes judiciar.

26. Art. 19 alin. 2 al **O.G. nr. 137/2000** stabilește că CNCD „își exercită competențele la sesizarea unei persoane fizice sau juridice ori din oficiu”. Cu privire la această persoană art. 20 alin. 1 și 3 formulează: „persoana care se consideră discriminată”, iar alin. 6 utilizează termenul de „persoana interesată”.

27. Art. 28 din O.G. nr. 137/2000 conferă calitate procesuală activă, în anumite condiții, și organizațiilor neguvernamentale:

„(1) Organizațiile neguvernamentale care au ca scop protecția drepturilor omului sau care au interes legitim în combaterea discriminării au calitate procesuală activă în cazul în care discriminarea se manifestă în domeniul lor de activitate și aduce atingere unei comunități sau unui grup de persoane.

(2) Organizațiile prevăzute la alin. (1) au calitate procesuală activă și în cazul în care discriminarea aduce atingere unei persoane fizice, la cererea acesteia din urmă.”

28. **Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor** (în continuare **Procedura**) reglementează modalitatea de soluționare a autosesizărilor și a petițiilor primite de CNCD.

29. La art. 5 **Procedura** stabilește: „petentul este persoana care se consideră discriminată și sesizează Consiliul cu privire la săvârșirea faptei de discriminare împotriva sa”. Totodată **Procedura** definește și persoana interesată, prin art. 7: „persoana interesată este fie persoana care se consideră discriminată și sesizează Consiliul cu privire la săvârșirea unei fapte de discriminare împotriva sa, fie una dintre persoanele prevăzute la art. 8 alin. (1) și (2) [organizație neguvernamentală] ori alte persoane care au un interes legitim în combaterea discriminării și reprezintă o persoană, un grup de persoane sau o comunitate împotriva căreia s-a săvârșit o faptă de discriminare”. Aparent **Procedura** are unele prevederi doar pentru petent (art. 9 alin. 2, art. 12 alin. 2 și

3, art. 14 alin. 1, art. 18 alin. 5, art. 20 alin. 1 și 2, art. 38 alin.2, art. 51 alin. 2), altele se referă atât la petent cât și la persoana interesată (art. 22, art. 24 alin. 1 și 2, art. 25 alin. 1, art. 30 alin. 1 și 2, art. 31 alin. 1, art. 34 alin. 1 și 2, art. 35 alin. 1, art. 72). În practică se interpretează că respectivele prevederi se referă la toate persoanele care formulează petiție.

30. În practica CNCD autosesizările reprezintă o inițiativă a oricărei membru al Colegiului director, care dorește să clarifice o situație. Nu există însă o obligație juridică de a formula o autosesizare la solicitarea altor persoane: *„Referitor la posibilitatea de autosesizare a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării cu privire la aspectele sesizate de petent, Colegiul director arată că se poate autosesiza atunci când consideră necesar, dar nu există o obligație legală în acest sens.” (Hotărârea nr. 150 din 13.04.2011).*

31. Curtea Constituțională a României, prin **Decizia nr. 1096/2008**, a arătat următoarele privind autosesizarea CNCD:

„Curtea observă că jurisdicția specială administrativă reprezintă o activitate realizată de un organ de jurisdicție ce funcționează în cadrul unei instituții a administrației publice sau al unor autorități administrative autonome, care se realizează conform procedurii imperative prevăzute într-o lege specială, procedura asemănătoare cu cea a instanțelor de judecată, desfășurată însă paralel și separat de aceasta. Potrivit dispozițiilor art. 19 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării își exercită competențele la sesizarea unei persoane fizice sau juridice ori din oficiu. [...]

Cea de-a doua modalitate de declanșare a jurisdicției speciale administrative o constituie sesizarea din oficiu a Consiliului și reprezintă expresia principiului oficialității în materie contravențională. În toate situațiile în care organele competente constată în mod direct săvârșirea unor contravenții sau află despre acestea prin intermediul mijloacelor de informare în masă, respectivele organe se sesizează din oficiu.

Săvârșirea unei contravenții în domeniul reglementat de Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 dă naștere raportului juridic de drept substanțial care, în conținutul său, cuprinde dreptul organului constatator, Colegiul director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, de a trage la răspundere contravenționala pe făptuitor și obligația acestuia de a suporta sancțiunea contravențională.

Față de această modalitate de sesizare, Curtea reține că posibilitatea de a desfășura activitatea jurisdicțională din oficiu este întemeiată pe rolul activ pe care trebuie să îl îndeplinească Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, ca autoritate ale cărei obiective și sarcini au fost în mod exclusiv orientate către domeniul discriminării, rol exercitat în vederea aflării adevărului și prevenirii și combaterii tuturor actelor de discriminare, așa cum Ordonanța Guvernului nr. 137/2000, prin însuși titlu, își propune ca finalitate.

Pe de altă parte, Curtea constată că, deși activitatea jurisdicțională se declanșează și din oficiu, desfășurarea ulterioară a acesteia este lăsată la dispoziția persoanei vătămate, care poate să își însușească sau nu sesizarea Consiliului în privința actelor sau faptelor de discriminare de care este în mod direct afectată. Astfel, ca urmare a autosesizării Consiliului, acesta va dispune măsurile specifice constatării existenței discriminării, cu citarea obligatorie a părților și acordarea dreptului la apărare. În situația în care victima discriminării înțelege să se opună constatării și sancționării, speța respectivă se

soluționează prin procedura reglementată de art. 19 alin. (1) lit. b) din ordonanță, respectiv prin mediere.”

32. În situația încare o persoană, fără să indice discriminarea lui și fără să dovedească existența unui interes, Colegiul director a admis excepția lipsei calității procesuale active:

• Cauza 1:

„6.12. Colegiul este de opinie că, în prezenta speță, nu pot fi reținute mijloace probatorii vecine și conexe de natură a reține prezumția săvârșirii unei discriminări prima facie împotriva petentului de către autoritatea reclamată, pe considerent de sex sau înălțime. De altfel, din însăși susținerile petentului rezultă, fără echivoc, că situația sa nu este incidentă prevederilor ce fac obiectul petiției.

6.13. Dincolo de aceste considerente, din modalitatea în care este formulată plângerea și din susținerile petentului s-ar putea înțelege că obiectul plângerii nu vizează sine qua non situația sa particulară, în sensul în care, în mod direct și nemijlocit, împotriva sa a fost săvârșită o fapta de discriminare, cât împrejurarea generică, corelativă dispoziției cuprinse în actul suspus analizei, ce produce efecte erga omnes, în mod special față de cei care intenționează să candideze pentru ocuparea posturilor vacante din sectorul operativ, în cadrul sistemului administrației penitenciare. Deși, inclusiv o atare premisă, ar pune în discuție calitatea procesuală a petentului, în sensul prevederilor art. 20 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000, republicată coroborat cu prevederile art.5-8 și art.9-11 din Procedura în fața CNCD, așa cum a precizat și partea reclamată, Colegiul este de opinie că de vreme ce scopul petiției ar fi acțiunea în interes public și nu constatarea unei fapte de discriminare săvârșite împotriva sa, ar putea fi reținute aspectele invocate, în sensul emiterii unui punct de vedere, reprezentând o opinie, fără forță juridică obligatorie. Într-adevăr, Colegiul Director nu poate face abstracție de prevederile art. 20 alin.1 din O.G. nr. 137/2000, republicată, însă în exercitarea competențelor sale, astfel cum prevăd reglementările aplicabile C.N.C.D., acesta poate investiga și din oficiu fapte sau acte de discriminare. Or, este evident, că investigarea din oficiu a faptelor sau actelor de discriminare este corelativă interesului public și situațiilor în care încălcarea unei valori ocrotite de norme juridice poate genera incidența prevederilor O.G. nr. 137/2000.”
(Hotărârea nr. 510 din 29.10.2009)

• Cauza 2:

„6.6. Potrivit art. 5 din procedura internă «Petentul este persoana care se consideră discriminată și sesizează Consiliul cu privire la săvârșirea faptei de discriminare împotriva sa». Potrivit art. 7 alin. 1 și alin.2 din procedura internă «(1) Persoana interesată este fie persoana care se consideră discriminată și sesizează Consiliul cu privire la săvârșirea unei fapte de discriminare împotriva sa, fie una dintre persoanele prevăzute la art. 8 alin. (1) și (2) ori alte persoane care au un interes legitim în combaterea discriminării și reprezintă o persoană, un grup de persoane sau o comunitate împotriva căreia s-a săvârșit o faptă de discriminare. (2) Persoanele care nu au exercițiul drepturilor lor pot fi parte dacă sunt reprezentate, asistate ori autorizate potrivit legii».

6.7. Potrivit art. 28 alin.1 și 2 din O.G. nr. 137/2000 republicată precum și potrivit art. 8 din Procedura internă «(1) Organizațiile neguvernamentale care au ca scop protecția drepturilor omului sau care au un interes legitim în combaterea discriminării au calitate procesuală activă în cazul în care discriminarea se manifestă în domeniul lor de activitate și aduce atingere unei comunități sau unui grup de persoane.(2) Organizațiile prevăzute

la alin. (1) au calitate procesuală activă și în cazul în care discriminarea aduce atingere unei persoane fizice, la cererea acesteia din urmă».

6.8. În raport de obiectul petiției și persoana care sesizează Consiliul, Colegiul constată că plângerea, în esență, vizează publicarea unor articole de presă cu caracter discriminatoriu la adresa unei terțe persoane, în speță Prefectul județului Vaslui, dl. Csaba Levente Szekely. În fapt, între persoana care sesizează Consiliul și persoana prezumtiv discriminată nu există identitate.

6.9. Raportându-ne la prevederile O.G. nr. 137/2000 republicată, Colegiul reiterează faptul că în înțelesul prevederilor art. 20 alin.1 «Persoana care se consideră discriminată poate sesiza Consiliu...». Ca atare, legiuitorul instituie în beneficiul persoanelor care se consideră discriminate dreptul la o acțiune în constatarea și sancționarea contravențională a unei discriminări, de către C.N.C.D. Art. 20 alin.6 din O.G. nr. 137/2000 republicată, sub aspectul obligațiilor procedurale, dispune că «Persoana interesată are obligația de a dovedi existența unor fapte care permit a se presupune existența unei discriminări directe sau indirecte, iar persoanei împotriva căreia s-a formulat sesizarea îi revine sarcina de a dovedi că faptele nu constituie discriminare».

6.10. Spre deosebire de art. 20 alin.1 din O.G. nr. 137/2000 republicată, unde legiuitorul utilizează sintagma «persoana care se consideră discriminată», în art. 20 alin.6 apare sintagma «persoana interesată». Pentru a înțelege pe deplin conținutul acestui termen, trebuie să ne raportăm la prevederile art. 28 alin.1 și alin.2 din O.G. nr. 137/2000 republicată, unde legiuitorul se referă la calitatea procesuală activă a organizațiilor neguvernamentale care au ca scop apararea drepturilor omului sau un interes legitim în combaterea discriminării. Rezultă astfel, că în materia nediscriminării, calitatea procesuală activă aparține în primul rând persoanei care se consideră discriminată și în al doilea rând, în egală măsură, organizațiilor non-guvernamentale, în condițiile stipulate de legiuitor.

6.11. Acest înțeles este pe deplin redat și în Procedura internă de soluționare a plângerilor în fața CNCD, care definește, în art. 8, persoana interesată: «fie persoana care se consideră discriminată și sesizează Consiliul cu privire la săvârșirea unei fapte de discriminare împotriva sa, fie una dintre persoanele prevăzute la art. 8 alin. (1) și (2) (n.n. organizații non-guvernamentale) ori alte persoane care au un interes legitim în combaterea discriminării și reprezintă o persoană, un grup de persoane sau o comunitate împotriva căreia s-a săvârșit o faptă de discriminare».

6.12. Art. 8 din procedură denotă intenția de a cuprinde mai multe categorii de persoane care se pot adresa CNCD, dar în condiții determinate. În primul rând, persoana care se consideră discriminată, (art. 20 alin.1 din O.G. nr. 137/2000), organizațiile neguvernamentale (art. 28 alin.1 și alin.2 din O.G. nr. 137/2000) precum și alte persoane care au un interes legitim și reprezintă o persoană împotriva căreia s-a săvârșit o faptă de discriminare. Ca atare, procedura instituie posibilitatea unei a treia categorii de persoane de a sesiza CNCD. Este vorba de alte persoane decât organizații neguvernamentale, dar care au un interes legitim în combaterea discriminării, persoane care reprezintă un individ care a fost discriminat, un grup sau o comunitate de persoane discriminate. În cursul jurisprudenței sale, această ultimă categorie a fost reprezentată de sindicate, uniuni sindicale sau confederații sindicale care s-au adresat Consiliului în numele membrilor. În egală măsură, în această categorie s-au situat rudele unor persoane care au fost discriminate și care s-au adresat Consiliului în numele

respectivului membru al familiei. În toate aceste situații, calitatea persoanei a fost raportată la interesul legitim în strânsă legătură cu un mandat de reprezentare, în sensul generic al sintagmei de mandat (împuternicire).

6.13. Or, în raport cu plângerea, astfel cum este formulată, Colegiul reține că petenta nu se înscrie în niciuna din categoriile de persoane în beneficiul căreia s-ar naște dreptul la o acțiune în constatarea și sancționarea discriminării imputate în cauză. Petenta nu este persoana care se consideră discriminată, nu reprezintă o organizație neguvernamentală, în sensul art. 28 din O.G. nr. 137/2000 republicată și nu deține calitatea de reprezentant al persoanei discriminate.” (**Hotărârea nr. 76 din 02.06.2010**)

• Cauza 3:

„5.2. Art. 51 din Constituția României reglementează dreptul la petiționare, arătând la alin. 1 că «cetățenii au dreptul să se adreseze autorităților publice prin petiții formulate numai în numele semnatarilor», iar la alin. 2 faptul că «organizațiile legal constituite au dreptul să adreseze petiții exclusiv în numele colectivelor pe care le reprezintă.» Potrivit art. 5 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor petentul este persoana care se consideră discriminată și sesizează Consiliul cu privire la săvârșirea faptei de discriminare împotriva sa. Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor prevede și faptul că persoanele care sesizează Consiliul trebuie să aibă un interes legitim în combaterea discriminării sau să reprezinte o persoană, un grup de persoane sau o comunitate împotriva căreia s-a săvârșit o faptă de discriminare (art. 7).

5.3. Față de aspectele semnalate, Colegiul director a invocat din oficiu excepția lipsei calității procesuale active a petentului susținând că simpla sesizare a unui presupus tratament discriminatoriu față de membrii unei comunități de o anumită etnie nu îl investește pe petent cu calitate procesuală, acesta nefăcând dovada calității sale de petent potrivit dispozițiilor legale invocate.

5.4. Urmare analizării aspectelor semnalate de petent, a punctului de vedere exprimat de partea reclamată și a dispozițiilor legale incidente Colegiul director se pronunță în sensul admiterii excepției invocate din oficiu, constatând că petentul nu a făcut dovada calității sale procesuale active în cauza supusă spre soluționare Consiliului.” (**Hotărârea nr. 150 din 13.04.2011**)

33. Privind această problemă, instanțele de judecată au arătat următoarele:

„O persoană poate fi calificată ca având calitate procesuală activă în fața Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării numai dacă îndeplinește cumulativ următoarele condiții: existența unui interes legitim în combaterea discriminării, existența calității de reprezentant al unei persoane, grup de persoane sau comunitate împotriva căreia s-a săvârșit o faptă de discriminare. [...] Petentul [...] nu a făcut dovada calității procesuale active [...], simpla sesizare a unui presupus tratament discriminatoriu față de membrii unei comunități de o anumită etnie nu îl investește pe petent [...] cu calitate procesuală activă. [...] La fel ca în procesul civil, în fața CNCD nu poate fi invocat un interes oarecare, ci acesta trebuie să fie legitim, personal — adică propriu celui ce promovează petiția, născut și actual — respectiv un interes care se afla în ființă la data promovării acțiunii și pe tot timpul exercitării acesteia” (**Sentința 190/F din 10.10.2011**, Curtea de Apel Brașov).

Colegiul director al CNCD reține următoarele:

34. Obiectul petiției se referă la discriminarea femeilor realizată prin dogmatica unor culte. Petentul, având simpla calitate de persoană religioasă, nu are calitate procesuală activă, întrucât nu este vizată de pretinsa discriminare. Nici privind separarea bărbaților și femeilor în viața monahală nu are un interes legitim, neprecizând că ar fi călugăr.

35. În consecință Colegiul director admite excepția lipsei calității procesuale active a petentului invocată din oficiu.

36. Totodată Colegiul director arată că nu se impune formularea unei autosesizări în domeniu, având în vedere jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și a Curții de Justiție a Uniunii Europene, care arată că autoritățile statului nu pot avea nici o ingerință în dogmatica cultelor recunoscute.

37. Trebuie clarificat și faptul că petentul este în eroare considerând că toate cultele au dogmatică identică privind rolul femeii în biserică respectiv viața monahală. Multe dintre cultele reclamate au preoți/pastori femei, totodată multe dintre respectivele culte nu promovează viața monahală.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admite excepția lipsei calității procesuale active a petentului invocată din oficiu;
2. O copie a prezentei hotărâri se comunică petentului.

V. Modalitatea de plată a amenzii: —

VI. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședința de deliberări desfășurată online în data de 15.09.2021 au fost: ASZTALOS CSABA FERENC – Membru, DIACONU ADRIAN – Membru, GRAMA HORIA – Membru, HALLER ISTVÁN – Membru, JURA CRISTIAN – Membru, LAZĂR MARIA – Membru, MOȚA MARIA – Membru, POPA CLAUDIA SORINA – Membru

Prezenta hotărâre va fi comunicată în baza Ordinului Președintelui C.N.C.D. nr. 138 din 24.03.2020.

**ASZTALOS Csaba Ferenc
Membru Colegiul Director,
Președinte C.N.C.D.**

**Redactată și motivată: A.S. (pct. 1-24), Haller István (pct. 25-37)
Data redactării: 16.09.2021**

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.

